

РЕШЕНИЕ

№ 16908

гр. София, 19.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2622** по описа за **2025** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 72, ал. 4 ЗМВР.

Образувано е по касационна жалба, на процесуалния представител на полицейски орган при ОЗРУ – СДВР, [населено място] срещу Решение № 5257/03.12.2024 г. по анд. № 8620/2024 г. по описа на СРС, НО, 109 с-в, с което е отменена заповед за задържане № 227-зз-488/10.05.2024 г., издадена от полицейски орган старши полицаи К. при ОЗРУ на СДВР и частна жалба на Н. Р., чрез адвокат М. срещу Определение № 620/10.02.2025 г. по анд. 8620/24 г. по описа на СРС, с което е оставено без уважение искане за изменение в частта му за разносните.

В жалбата на касатора- полицейски орган при ОЗРУ – СДВР се оспорва решението на СРС, като необосновано, неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон и съдопроизводствените правила. Посочва, че в случая е налице пълно съвпадение по отношение на фактическите и правни основания. Искането до съда е за отмяна на обжалваното решение и да постанови друго, с което да потвърди оспорения акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В частната жалба на Н. Р. се претендира отмяна на определение № 620/10.02.2025 г. по анд. 8620/2024 г. по описа на СРС, в частта му за разносните, като се постанови ново, с което да се присъдят разносните пред въззивна инстанция в общ размер на 600 лв.

В проведеното по делото съдебно заседание, касаторът и ответник по частна жалба, чрез юрк. С., поддържа касационната жалба и оспорва частната жалба.

Ответникът и частен жалбоподател, не се явява и не се представлява.

СГП изразява становище за неоснователност на касационните жалби, решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила, включително и в частта за разноските.

Административен съд - София-град, XXVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е основателна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, XXVIII касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В атакуваното решение СРС е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото доказателства. Приел е за установено, че на 10.05.2024 г. в 11:15 часа, Н. И. Р. е бил задържан със заповед за задържане на лице № 227-зз-488/10.05.2024 г., издадена от полицейски орган старши полицай К. при ОЗ РУ на СДВР на осн. чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР. Извършен е обиск на лицето, за който е съставен протокол. На 10.05.2024 г. е било образувано ДП № 887/2024 г. по описа на ОЗ РУ СДВР, пр. пр. № 16563/20224 г. по описа на СРП, водено за престъпление по чл. 144, ал. 3 т.1 и т. 3 вр. ал. 1 НК – закана за убийство.

От правна страна съдът е приел, че процесната заповед е издадена от компетентен полицейски орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно чл. 72, ал. 1 ЗМВР, в предвидената от закона писмена форма, но е отменил същата тъй като полицейският орган не е ангажирал доказателства, сочещи данни за съпричастност на задържаното лице към престъплението.

Районният съд е изследвал относимите за спора обстоятелства, но направените правни изводи не се споделят от настоящия състав на касационната инстанция.

В случая предпоставка за 24-часовото задържане в хипотезата на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е наличието на достатъчно данни, от които може да се направи обосновано предположението, че задържаното лице е извършило противоправно деяние. Целта на закона е задържането като превантивна мярка да предотврати възможността задържаното лице да се укрие и спрямо него да не може да бъде проведено предварително разследване. Ето защо, възможността на органите на МВР да приложат принудителната административна мярка "задържане за срок до 24 часа" е дейност, свързана с разкриването на престъпление, а не с наличието на вече доказано такова, както и същата безспорно следва да бъде прилагана единствено и само с оглед постигане целите на закона и при съобразяване основните принципи на правото, залегнали включително и в АПК. Съгласно константната съдебна практика понятието "данни" по смисъла на ЗМВР и понятието "достатъчно данни" по чл. 207, ал. 1 от НПК са с различно съдържание. За да бъде образувано

досъдебно производство по реда на НПК е необходимо да са налице достатъчно данни, които да обосноват основателно предположение, че има извършено престъпление независимо от обстоятелството дали то е образувано срещу конкретно лице или срещу неизвестен извършител. За разлика, при прилагането на принудителна административна мярка "задържане за срок до 24 часа" по чл. 72 от ЗМВР са необходими само данни за извършено престъпление от конкретното лице или съпричастие от негова страна при извършване на деянието. В тази връзка не е необходимо да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, за извършено престъпление по смисъла на НК. Достатъчно е наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението или да е съпричастно с него, което дава право на административния орган при условията на оперативна самостоятелност да наложи мярката.

В оспорената заповед е посочено наличието на данни за извършване на общественоопасно деяние, което осъществява състава на престъплението по чл. 144, ал. 1 от НК – закана за убийство, които факти се установяват и от събраните по делото доказателства. Дали това е правилната правна квалификация, за нуждите на настоящото производство е ирелевантно и е предмет на последващ етап от наказателното преследване.

Предвид изложеното съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 72, ал.1, т. 1 ЗМВР, съгласно който полицейските органи имат правомощието да извършат преценка /предвид употребата на термина „могат“/дали да задържат жалбоподателя, доколкото се установява, че са били налице данни, че е извършено престъпление.

Настоящият съдебен състав намира, че е спазен и принципът за съразмерност при упражняването на правомощията на полицейския орган, като изводът на първоинстанционния съд е правилен.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от АПК административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В контекста на принципа по чл. 6, ал. 2 от АПК прилагането на ПАМ по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР следва да е оправдано от гледна точка на съразмерността на налаганото ограничение с необходимостта за постигането на законовата цел. Налагането на принудителната административна мярка "задържане за срок до 24 часа" е оправдано, с оглед обезпечаване на работата на полицейските органи по разкриване и предотвратяване на престъпленията, каквито именно действия по разкриване на деянието са предприети и в който смисъл така наложената мярка не е създавала по-големи ограничения на правата на лицето от предвидените в закона.

Заповедта не противоречи и на целите на закона за защита на обществения интерес чрез незабавна намеса при наличните конкретни данни за извършено престъпление.

По така изложените съображения решението на СРС № 5257 от 03.12.2024 г. по анд. № 8620/2024 г. по описа на СРС, НО, 109 – ти състав следва да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което да се потвърди заповед за задържане № 227-зз-488/10.05.2024 г., издадена от полицейски орган старши полицай К. при 03 РУ на СДВР.

При този изход на спора претенцията на касатора и ответник за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 150 (сто и петдесет) лева за касационното производство и в размер на 150 лв. за производството пред СРС, или общо в размер на 300 лв., на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН, във вр. с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ

Настоящият състав на АССГ, счита частната жалба за неоснователна. Споделят се изводите на СРС, с които е изменил размера на претендираното адвокатско възнаграждение, като го е намалил от 600 лв. на 300 лв., с оглед направеното възражение за прекомерност от процесуалния представител на полицейски орган при 03 РУ – СДВР. Правилно е приел, че делото не се

характеризира с особена фактическа и правна сложност, надхвърляща типичната за този вид дела, както и че производството по делото е приключило в две съдебни заседания. Предвид тези обстоятелства СРС е определил размера на адвокатското възнаграждение в минималния предвиден размер на основание чл. 35а от Наредба № 1/2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения. По изложените съображения, определянето размера на възнаграждението, с оглед обема и качеството на реално и действително оказаната правна помощ и във връзка със спецификите, сложността, продължителността и предмета на конкретното производство, изцяло съответства на посоченото от съда адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXVIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 5257/03.12.2024 г. по анд. № 8620/2024 г. по описа на СРС, НО, 109 с-в и вместо него ПОСТАНОВЯВА

ПОТВЪРЖДАВА заповед за задържане № 227-зз-488/10.05.2024 г., издадена от полицейски орган старши полицай К. при 03 РУ на СДВР.

ОСТАВЯ в сила Определение № 620/10.02.2025г. на СРС, НО, 109 състав, по анд. дело №8620/2024г.

ОСЪЖДА Н. И. Р., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи, сумата в размер на 300 лева – разноски по к.а.х. дело №2622/2025г. по описа на АССГ и анд. №8620/2024 г. по описа на СРС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.